

યોએલનું પુસ્તક અને લાઉડિકેયાની સાતમા-દિવસની એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચ - સંખ્યા સત્તર

Jeff Pippenger

2025-12-23

નંબર સત્તર

અમે અગાઉનો લેખ અબ્રામ અને પૌલની ભવિષ્યવાણીઓના અપૂર્ણ વિચાર સાથે સમાપ્ત કર્યો હતો, કે જેમાં પંક્તિ પર પંક્તિ ૪૩૦ વર્ષની અવધિ ઉત્પન્ન થાય છે, જે ૩૦ વર્ષ પછી ૪૦૦ વર્ષથી બનેલી છે. મારું માનવું છે કે ધાર્મિક વિચારજગતમાં કેટલાક એવા હોઈ શકે છે, જેઓ ૩૦ વર્ષને ૪૦૦ વર્ષને અનુસરતી અવધિ તરીકે જુએ; પરંતુ સામાન્ય રીતે વિચારવામાં આવે ત્યારે આ ત્રીસ વર્ષો અવધિના આરંભે નિર્ધારિત કરવામાં આવે છે. શું તે ૪૦૦ પછી ૩૦ છે, કે ૩૦ પછી ૪૦૦? તે ત્રીસ પછી ચારસો છે, કેમ કે ત્રીસ વર્ષની અવધિ સ્થાપિત કરવા માટે, જે બીજી ભવિષ્યવાણીય અવધિ સાથે સંકળાયેલી છે અને તેને અનુસરે છે, ઘણા સાક્ષીઓ છે.

ઉત્પત્તિ ૪૧:૪૬ માં જ્યારે યોસેફ ફરાઉનની સેવા શરૂ કરી, ત્યારે તેની ઉંમર ત્રીસ વર્ષની હતી. ત્યાર પછી સાત વર્ષ સમૃદ્ધિના આવ્યા, અને તે પછી સાત વર્ષ દુર્ભિક્ષના આવ્યા. યોસેફ, ખ્રિસ્તના એક પ્રતીકરૂપ તરીકે, ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે, ૨૫૨૦ દિવસના બે સમયખંડો દ્વારા અનુસરાયો. જ્યારે ખ્રિસ્ત ત્રીસ વર્ષના હતા, ત્યારે તેના પછી ૧૨૬૦ ના બે સમયખંડો આવ્યા, જે મળીને ૨૫૨૦ બને છે; અને તે, બદલામાં, બે રાજ્યો પર આવેલા સાત સમય સાથે સંકળાય છે.

દાવિદ જ્યારે રાજા બન્યો ત્યારે તે ત્રીસ વર્ષનો હતો, અને તેણે યાળીસ વર્ષ સુધી રાજ્ય કર્યું, જેમ ૨ શમૂએલ ૫:૪ માં નોંધાયું છે. દાવિદ ખ્રિસ્તનું પ્રતિકરૂપ છે, અને જ્યારે ખ્રિસ્ત ત્રીસ વર્ષનો હતો, ત્યારે તેણે બાપ્તિસ્મા લીધું અને પછી યાળીસ દિવસ માટે અરણ્યમાં દોરવામાં આવ્યો; અને ત્યારબાદ, પોતાના પુનરુત્થાન પછી—જેનું પ્રતિક તેના બાપ્તિસ્મામાં દર્શાવવામાં આવ્યું હતું—તે યાળીસ દિવસ સુધી રહીને વ્યક્તિગત રીતે શિષ્યોને ઉપદેશ આપતો રહ્યો. ક્રોસ પર, યરુશાલેમનો વિનાશ દયાપૂર્વક યાળીસ વર્ષ માટે મુલતવી રાખવામાં આવ્યો, જે તેમના કરારના ઇતિહાસની શરૂઆતમાં અરણ્યમાં થયેલા યાળીસ વર્ષના મરણ સાથે સમાનાંતર હતું.

હઝકિયેલ ૧:૧ માં જ્યારે હઝકિયેલને પ્રભુવક્તા તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા, ત્યારે તેમની ઉંમર ત્રીસ વર્ષની હતી. હઝકિયેલના ત્રીસમા વર્ષ પછીના સમયગાળાને લગતા વિષય પર હું હાલમાં વિચારવિમર્શ કરવા સમય લેશ નહિ, પરંતુ તેમની સેવા કેટલી લાંબી હતી તે અંગે સ્થાપિત તથ્યોનો એક સંક્ષિપ્ત આ-સારાંશ અહીં સમાવેશ કરું છું: “હઝકિયેલની ભવિષ્યવાણીઓ જૂના કરારમાં સૌથી ચોક્કસ રીતે તારીખિત થયેલાં લેખોમાંની છે, જેમાં સમગ્ર પુસ્તકમાં ૧૩ નિશ્ચિત તારીખો આપવામાં આવી છે. આ બધી તારીખોની ગણતરી યહોયાખીનના બંધિવાસના વર્ષથી કરવામાં આવી છે (ઈ.સ.પૂ. ૫૯૭ ને વર્ષ ૧ ગણવામાં આવે છે), જે લગભગ ૨૨ વર્ષ વ્યાપતા એક સ્પષ્ટ કાળાનુક્રમિક માળખું પ્રદાન કરે છે.”

જ્યારે ઈસુનો બાપ્તિસ્મા થયો ત્યારે તેમની ઉંમર ત્રીસ વર્ષની હતી, અને ત્યારબાદ તેમણે ઘણા લોકો સાથે એક સપ્તાહ માટે વાયાને દૃઢ કરી.

ખ્રિસ્ત વિરોધી ભવિષ્યવાણી મુજબ ખ્રિસ્ત તના આદર્શ દ્વારા સંચાલિત છે, અને જેમ ખ્રિસ્ત તે સ્વર્ગીય મહાયાજક તરીકે પોતાનું કાર્ય ગ્રહણ કરવા માટે ત્રીસ વર્ષ તૈયારીમાં વિતાવ્યાં, તેમ ખ્રિસ્ત વિરોધી માટે નિર્ધારિત ત્રીસ વર્ષની તૈયારીનો ભવિષ્યવાણીક સમયગાળો ૫૦૮માં “દૈનિક”ના દૂર કરવામાં આવવાથી

શરૂ થઈને 538 સુધીનો હતો. જ્યારે પાપાસત્તના એક બનાવટી મહાયાજક તરીકે સત્તા આપવામાં આવી, તેમ જ ખ્રિસ્તને તેમના બાપ્તિસ્મા સમયે શક્તિથી અભિષેક કરવામાં આવ્યો હતો; કારણ કે પાપાસત્તના અંધકારના 1260 વર્ષ ખ્રિસ્તના તેમના બાપ્તિસ્મા માથી લઈને ક્રૂસ સુધીના નિર્મળ પ્રકાશના 1260 દિવસોના સમાનાંતર છે, જે 1798માં પાપાસત્તના ઘાતક ઘા સાથે સુસંગત થાય છે.

ત્રણ દાયકાના સમયગાળાથી આરંભ થતી આ અગાઉની કોઈપણ દ્વિગુણી સમયાવધિઓ, અબ્રામની તેના ત્રણ-પદના કરારપ્રક્રિયામાં લીધેલી પ્રથમ પગથિયાથી પૂર્વની નથી. તેથી, અબ્રામની સમયાવધિ જ પ્રથમ ઉલ્લેખિત છે, જો કે તે એવો ઉલ્લેખ માત્ર પૌલના બીજા સાક્ષ્ય દ્વારા તેની પુષ્ટિ થયા પછી જ હોઈ શકે. જ્યારે પૌલે પોતાના શબ્દો લખ્યા, ત્યારે 400 વર્ષની ભવિષ્યવાણી 430 વર્ષની ભવિષ્યવાણી બની, જેમાં પ્રથમ 30 વર્ષોને અંતિમ સમયગાળાથી અલગ રાખવામાં આવ્યા છે.

હું ખ્રિસ્તના સ્વભાવના આધારે, જેમને આલ્ફા અને ઓમેગા તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે, એવો દાવો કરું છું કે એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના કરાર-પ્રક્રિયામાં, જે અબ્રામ અને પૌલની ત્રીસ વર્ષ—ત્યારબાદ ચારસો વર્ષ—ની દ્વિગુણ ભવિષ્યવાણી માટે ઓમેગા છે, કરારના ઇતિહાસના ઓમેગામાં તેનું સમકક્ષ અવશ્ય હોવું જોઈએ; અને તે એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના સીલિંગનો ઇતિહાસ છે. ત્રીસ વર્ષનો એક અવધિ, ત્યારબાદ બીજો એક ભિન્ન અવધિ, એવી રીતથી પૂર્ણ થવી જોઈએ કે જેમાં સમયનો પ્રયોગ ન થતો હોય, પરંતુ અબ્રામની મૂળભૂત 430 વર્ષની ભવિષ્યવાણી પૂર્ણ થાય. જો તમે તે અગાઉનું નિવેદન ફરી એકવાર વાંચો, અને પછી આ મુદ્દા પર પાછા ફરી આગળ વધો, તો સારું રહેશે.

ઈસુ, યોસેફ, દાવિદ અને હિઝકિયેલ—આ બધા છેલ્લા દિવસોમાં ઈશ્વરના લોકોનું પૂર્વચિહ્નરૂપ થનાર કાર્ય માટે ત્રીસ વર્ષ સુધી તૈયારીમાં રહ્યા હતા. પ્રભુવક્તા હિઝકિયેલ, ખ્રિસ્ત યાજકનું પ્રતીકરૂપ યોસેફ, અને રાજા દાવિદ. ચાર પ્રતીકો, પરંતુ સ્વર્ગીય મહાયાજકનું પ્રતિનિધિત્વ કરતાં પ્રતીકોમાંનું એક માનવીય અને દેવી પ્રતિનિધિ ધરાવે છે. આ ચારેય સાક્ષીઓ અબ્રામના 30 વર્ષ અને તેના અનુસરણમાં આવેલા ભવિષ્યવાણીય સમયગાળા સાથે સંપૂર્ણ સહમતિ ધરાવે છે.

વિરોધી ખ્રિસ્તની તૈયારી ત્રીસ વર્ષ સુધી ચાલી, અને ત્યારબાદ તેને 1260 વર્ષ સુધી સત્તા આપવામાં આવી, ત્યાં સુધી કે તેને 1798માં પોતાની પ્રથમ મરણપ્રાપ્તિ થઈ. તે બીજા મરણનું પ્રતીક છે, કારણ કે ફપાકાળ બંધ થાય ત્યારે તે ફરી મરે છે. બીજું મરણ શાશ્વત મરણ છે. અમે પુનરુત્થિત તારણહારની સેવા કરીએ છીએ, કારણ કે ખ્રિસ્ત અનંતકાળ માટે મર્યા નહોતાં; તેમણે બીજું મરણ ભોગવ્યું નહોતું. જ્યારે પાપાસત્તાની ઘાતક ઘા સ્વસ્થ થશે, ત્યારે પ્રકાશિતવાક્ય તેર ઓળખાવે છે કે તે ફરીથી 42 મહિના સુધી રાજ્ય કરશે, જે સમયના તત્ત્વ વિના એક ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

જ્યારે રવિવારના કાનૂન સમયે તેણી પુનરુત્થિત થાય છે, ત્યારે તેના કાર્યનો વિરોધ કરનાર સૈન્ય તે જ છે, જે પ્રકાશિતવાક્ય અગિયારના સાડા ત્રણ દિવસોના અંતે પુનરુત્થિત થયું હતું. બે પુનરુત્થિત શક્તિઓ, જેમાંથી બન્ને ધ્વજચિહ્નો છે—એક સાતમા દિવસના શબ્દાથનું અને એક સૂર્યનું—સમગ્ર વિશ્વ માટે સંદર્ભબિંદુ બની જાય છે, કારણ કે માનવજાત જીવન કે મરણ માટે પોતાની અંતિમ પસંદગી કરે છે.

રવિવારના કાયદાના સમયે, ખ્રિસ્ત તવિરોધી, જે પશુ પણ છે, અજગર, તેણી જાતે (પશુ), અને ખોટા ભવિષ્યવક્તા—આ ત્રિમુખી સંયોજનનું પ્રતિનિધિત્વ કરશે. આ ત્રણ શક્તિઓ દેવની કલીસિયા વિરુદ્ધ એક થાશે, જે સર્વ પર્વતો કરતાં ઊંચે ઉઠાવવામાં આવવાની છે. દેવની વિજયી કલીસિયા તૈયારીના ત્રીસ વર્ષમાં છે—શાબ્દિક ત્રીસ વર્ષ નહીં, પરંતુ એક સ્થાપિત ભવિષ્યવાણીય અવધિ, જેના સાથે ત્રીસ સંલગ્ન છે, અને 1844ની આજ્ઞા પછી પણ ભવિષ્યવાણી તરીકે અમલમાં છે, જે દર્શાવે છે કે ભવિષ્યવાણીય સમયનો પ્રયોગ હવે વધુ માન્ય રહ્યો ન હતો. આ જોવું સરળ છે કે તે ત્રીસ વર્ષ ભવિષ્યવક્તા, યાજક અને રાજા માટેની તૈયારીની એક અવધિ દર્શાવે છે, જે વિજયી કલીસિયા તરીકે મહિમાના રાજ્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરશે. એઝેકિયેલ, ખ્રિસ્ત, યુસુફ અને દાવિદ—આ ચાર સાક્ષીઓ દેવના રાજ્યના અધિકારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે

છે, તે જ સમયગાળામાં જ્યારે પાપાસત્ત । અને તે ત્રિ મુખી સંયોજન વિશ્વ ને આમગિડોન તરફ દોરી રહ્યું છે. યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં રવિવારના કાયદા સમયે વિજયી ક્લીસિયા ઊંચે ઉઠાવવામાં આવે છે, અને જૂના તથા નવા નિયમની સાક્ષી અનુસાર, સંવિધાનના લોકો, જે એક લાખ યુવાલીસ હજાર છે, તેઓ યાજકોનું રાજ્ય બનવાના છે.

તમે પણ, જીવંત પથ્થરો તરીકે, આત્મિક ઘર તથા પવિત્ર યાજકવર્ગ તરીકે બાંધવામાં આવો છો, જેથી ઈસુ ખ્રિસ્ત દ્વારા દેવને સ્વીકાર્ય એવા આત્મિક બલિદાનો અર્પણ કરો. 1 Peter 2:5.

યાજકો મંદિરની સેવામાં પ્રવેશ કરતાં ત્યારે તેઓ ત્રીસ વર્ષના હોવા જોઈએ; તેથી રવિવારના કાયદા પહેલાં એવો એક સમયગાળો છે જેમાં પ્રથમફળની હવાવટ અર્પણ તરીકે સેવા આપવા માટે એક યાજકવર્ગ તૈયાર કરવામાં આવે છે. યાજકો, જે એક લાખ યુમાલીસ હજાર છે, તેઓ કરારના દૂત દ્વારા પૂર્ણ કરાયેલી શુદ્ધિકરણ પ્રક્રિયામાં લેવીઓ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. એવી એક ભવિષ્યવાણીય સમયઅવધિ છે જે રવિવારના કાયદા સુધી પહોંચાડે છે, જેમાં શુદ્ધિકરણની પ્રક્રિયા ઉત્તરવર્ષા ના સમયગાળા માટે પવિત્રીકૃત સેવકવર્ગને તૈયાર કરે છે. આ તૈયારી રવિવારના કાયદા પર પૂર્ણ થાય છે; તેથી ત્રીસનો સમયગાળો યાજકોની તૈયારીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને આ રીતે યાજક માટે આવશ્યક ઉંમર સાથે અનુરૂપ થાય છે. ખ્રિસ્તે મહાયાજક તરીકે પોતાનું સેવાકાર્ય ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે શરૂ કર્યું હતું, અને કારણ કે યોસેફ ખ્રિસ્તનો પ્રતિકરૂપ છે, તેણે પણ પોતાની સેવા ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે શરૂ કરી હતી. ખોટો ખ્રિસ્ત ત્રીસ વર્ષ સુધી તૈયારીમાં હતો; તેથી અમારી પાસે ત્રણ સાક્ષીઓ છે કે ત્રીસ વર્ષનો સમયગાળો એક યાજકવર્ગની તૈયારીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

“હાથવગો મહાન પ્રશ્ન તેઓને છાંટી કાઢશે જેમને ઈશ્વરે નિમણૂક કરી નથી, અને અંતિમ વરસાદ માટે તેમની પાસે એક શુદ્ધ, સચ્ચો, પવિત્ર કરાયેલી સેવાકાર્યનો વર્ગ તૈયાર હશે.” Selected Messages, પુસ્તક 3, 385.

સિસ્ટર વ્હાઇટ સીધું જ શીખવે છે કે જ્યારે જ્યારે ચર્ચ શુદ્ધ હોય છે, ત્યારે ભવિષ્યવાણીનો આત્મા સક્રિય હોય છે. જ્યારે મહાન પ્રશ્ન તણાખાંને અલગ કરી નાખે છે, ત્યારે તમારી પાસે પવિત્ર કરાયેલ એવી સેવા રહેશે, જે ઈસુ અને યાજક યોસેફથી બનેલી હશે, જે દેવત્વ અને માનવત્વ બંને ધરાવે છે; ઈસુ અને ભવિષ્યવક્તા એઝીકિયલ; ઈસુ અને રાજા દાઉદ. જે લોકો ત્રીસ વર્ષ દ્વારા પ્રતીકરૂપે દર્શાવાયેલા અવધિ દરમિયાન તૈયાર કરવામાં આવે છે, તેઓ એક લાખ યુમાલીસ હજારમાંના હોવાના છે અને તેઓ ભવિષ્યવક્તાઓ, યાજકો અને રાજાઓ તરીકે રજૂ કરવામાં આવે છે. આ ત્રણેય મનુષ્યો ખ્રિસ્તના ભવિષ્યવક્તા, યાજક અને રાજા તરીકેના કાર્યના બાઇબલ આધારિત પ્રતીકો છે; તેથી ત્રીસનો આંકડો આપણને આ નિષ્કર્ષ કાઢવાની મંજૂરી આપે છે કે આ ત્રણેય વર્ગોમાંથી દરેકમાં—જે બાઇબલના પ્રતીકો દ્વારા ઉત્પન્ન થાય છે અને જે ત્રીસ વર્ષ સુધી તૈયાર કરવામાં આવ્યા હતા—ખ્રિસ્ત સાથે જોડાય ત્યારે દેવત્વ અને માનવત્વના સંયોજનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આથી, જે યાજકો પ્રતીકાત્મક ત્રીસ વર્ષના અવધિ દરમિયાન તૈયાર કરવામાં આવે છે, તેઓ દેવત્વ અને માનવત્વના સંયોજનના ધ્વજચિહ્ન તરીકે રજૂ કરવામાં આવે છે.

અંતિમ પાપલ રક્તસ્નાનના ૪૨ મહિના ત્યારે ઘટે છે જ્યારે ખ્રિસ્ત પોતાના શિષ્યોના સ્વરૂપમાં ૪૨ મહિના સુધી માનવોની વચ્ચે ચાલે છે. બંધન અને દમનના ૪૨ મહિના, જે મુક્તિ સાથે સમાપ્ત થાય છે, જેમ કે અબ્રામની દ્વિગુણી ભવિષ્યવાણીના ૪૩૦ વર્ષો દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. અબ્રામના ચારસો વર્ષો લાલ સમુદ્રની મુક્તિ પર સમાપ્ત થાય છે, જે પોપના પ્રતીકાત્મક ૪૨ મહિનાના અંતે, પરીક્ષણકાળના સમાપનનું બાઇબલનું એક પ્રમાણભૂત દૃષ્ટાંત છે.

બેતાવીસ મહિના સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકામાં રવિવારના કાયદાથી લઈને માનવ પરીક્ષા કાળ સમાપ્ત થાય ત્યાં સુધીના પરીક્ષણના સમયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેમ છતાં, આ 42 મહિનાઓ દરમિયાન, ત્રીસ વર્ષના તૈયારીઓના સમયગાળાને અનુસરીને, ખ્રિસ્ત અવશેષના ૮ ચક્રિત વર્ષમાં કરારને સ્થિર કરી રહ્યા છે. ખ્રિસ્ત વિરોધીનો નકલથી યાજ્ઞક તેના અંતિમ અંતે પહોંચે છે, બરાબર ત્યાં જ્યાં ખ્રિસ્ત પોતાના ક્રમમાં મરણ પામ્યા હતા, જે બરાબર ત્યાં જ છે જ્યાં મિસરનો રાજા ફરાઉન પોતાના ક્રમમાં મરણ પામ્યો હતો. કર્મેલ પર્વત પર બાલના પ્રેરિતોને મારવામાં આવ્યા હતા, અને આથી રવિવારના કાયદા સમયે ખોટા પ્રેરિતના મરણની ઓળખ થાય છે. રવિવારના કાયદા સમયે, તમારા સમક્ષ એવો ખોટો પ્રેરિત છે, જે પછી મારવામાં આવે છે; અજગર, જે ફરાઉન દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે; અને પશુ, જે પાપાસત દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. આ બધું રવિવારના કાયદા સમયે દેવના યાજ્ઞકો, રાજાઓ અને પ્રેરિતો વિરુદ્ધના સંઘર્ષમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. રવિવારના કાયદા પહેલાં જ ચર્ચને શુદ્ધ કરવામાં આવે છે અને પ્રેરિત વનું દાન પુનઃસ્થાપિત થાય છે—બરાબર ત્યાં જ્યાં ખોટો પ્રેરિત મરે છે. ત્યારથી આગળ, યુદ્ધ સત્ત્વ અથવા ખોટા પ્રેરિતિક સંદેશ પર કેન્દ્રિત રહે છે.

પ્રતીકાત્મક ૩૦ વર્ષનો સમયગાળો રવિવારના કાયદા પહેલાં આવતો એક સમયગાળો દર્શાવે છે. આ સમયગાળો યાજ્ઞકો માટે તૈયારીનો સમય છે, કારણ કે ખ્રિસ્ત સર્વ બાબતોમાં તેમનો આદર્શ છે, કારણ કે આ તેઓ જ છે જે મેષશાવકને અનુસરે છે. અબ્રામની ભવિષ્યવાણીના પ્રથમ ૩૦ વર્ષોની અંદર વચનબંધ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યું હતું; આ રીતે સ્પષ્ટ થાય છે કે યાજ્ઞકો માટેની તૈયારીનો જે સમયગાળો જે કંઈ દર્શાવે છે, તે એવો સમયગાળો છે જેમાં પ્રભુ અબ્રામના અલ્લા ઇતિહાસ દ્વારા પ્રતિરૂપિત થયેલા એક લાખ યુમાવીસ હજાર સાથે પોતાનું વચનબંધ નવીકૃત કરે છે. આ સમયગાળો તે યાજ્ઞકો માટે તૈયારીનો સમય છે, જે રવિવારના કાયદા સમયે, ત્રીસ વર્ષની વયે, સેવા શરૂ કરે છે, જ્યારે તેઓ પવિત્ર આત્મા દ્વારા અભિષિક્ત થાય છે, જેમ ખ્રિસ્ત તેમના બાપ્તિસ્મા સમયે થયા હતા. અબ્રામના અલ્લા ઇતિહાસમાંથી એક બીજી સત્યતા પણ અનુમાનિત કરી શકાય છે કે જે કંઈ તે સમયગાળો રવિવારના કાયદા સુધી લઈ જાય છે તે દર્શાવે છે, તે અતિ મહત્વપૂર્ણ હોવું જ જોઈએ, કારણ કે ઓમેગા હંમેશા અલ્લા કરતાં વધુ શક્તિશાળી હોય છે. રવિવારનો કાયદો એ ઓમેગા છે, જેનું પ્રતિનિધિત્વ 22 ઓક્ટોબર, 1844, કોસ, મિસરમાં પાસખા, અને આ જ રીતે આગળ પણ કરે છે.

રવિવારનો કાયદો ત્રીસ-વર્ષીય અવધિ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ થયેલા સમયના અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેનું પૂર્વછાયાંકન મુક્તિના ઇતિહાસની પ્રાયઃ દરેક મુખ્ય કથામાં કરવામાં આવ્યું છે, અને તે અબ્રામથી આરંભ પામેલા એક પસંદ કરાયેલા લોકોના કરાર-ઇતિહાસનો પણ અંત છે. સમયના અંત અંગેના પુરાવાની આવી ભવિષ્યવાણીય ભારસભર સાક્ષી, અને તે સમયગાળાના પોતાનાં ગંભીર હેતુને ધ્યાનમાં લેતા, તેનો પ્રારંભબિંદુ શું હશે?

ત્રીસ વર્ષો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ થતો એક ભવિષ્યવાણીય સમયગાળો છે, જે સાક્ષીઓની બહુસંખ્યા પર રવિવારના કાયદા પર સમાપ્ત થાય છે. તે બિંદુએ ત્યારબાદ એક એવો સમયગાળો આવે છે, જે વિવિધ આંકડાત્મક મૂલ્યો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ થાય છે, અને તે સમયગાળાઓમાંથી પ્રત્યેક રવિવારના કાયદા પછી આવતી ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસની એક રેખાની સાક્ષી રજૂ કરે છે. તેમાંથી કેટલાક સમયગાળા ચર્ચના ઇતિહાસની આંતરિક રેખાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને કેટલાક આર્મિગેડન તરફ કૂચ કરતાં વિશ્વની બાહ્ય રેખાનું.

શક્ય છે કે આ તબક્કે આપણે પોતાને યાદ કરાવવું સારું રહે કે અંતિમ દિવસોમાં કોઈપણ સમય-ભવિષ્યવાણીઓને કોઈ ઓળખી શકાય તેવી તારીખોના પ્રતિનિધિત્વરૂપે લાગુ કરવાનો આપણે ઇનકાર કરીએ છીએ, જ્યાં સુધી વિપત્તિઓના અંતે દિવસ અને કલાક જાહેર ન થાય. ભવિષ્યવાણીય સમયનો હવે આગળ ઉપયોગ ન કરવાની મારી વાત સમજાવવા માટે હું દાનિયેલના બારમા અધ્યાયનો ઉપયોગ કરીશ. બારમા અધ્યાયમાં એવી ત્રણ આયતો છે જે ભવિષ્યવાણીય સમયને ઓળખાવે છે.

અને મેં તે સણના વસ્ત્રો પહેરેલા મનુષ્યને સાંભળ્યો, જે નદીના જળ ઉપર હતો; જ્યારે તેણે પોતાનો જમણો હાથ અને ડાબો હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચા કર્યા અને જે સદાકાળ જીવંત છે તેની શપથ કરીને કહ્યું કે તે એક સમય, સમયમાં, અને અડધા સમય સુધી રહેશે; અને જ્યારે તે પવિત્ર પ્રજાની શક્તિને વિખેરી નાંખવાનું પૂર્ણ કરશે, ત્યારે આ બધી વસ્તુઓ પૂર્ણ થશે. દાનિયેલ 12:7.

અને જ્યારે નિત્ય બલિ દૂર કરવામાં આવશે અને ઉજાડ કરનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુ સ્થાપિત કરવામાં આવશે, ત્યારે એક હજાર બે સો નેવું દિવસ થશે. દાનિયેલ 12:11.

ઘન્ય છે તે જે ધીરજથી રાહ જુએ છે, અને એક હજાર ત્રણસો પાંત્રીસ દિવસ સુધી પહોંચે છે. દાનિયેલ 12:12.

મિલરાઇટોએ આ ત્રણેય વચનોનો યોગ્ય અર્થ સમજ્યો હતો. આ ત્રણ ભવિષ્યવાણીઓ તે સત્યોનો ભાગ છે જે પાયાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તથાપિ આ વચનો વિષે મિલરાઇટોની સમજ 'એક દિવસ એક વર્ષ'ના સિદ્ધાંતને લાગુ કરવાની ઉપર આધારિત હતી. કારણ કે "સમય હવે રહ્યો નથી," તેથી આ વચનોનો બીજો પણ એક લાગુ પડતો અર્થ હોવો આવશ્યક છે, કારણ કે આ બધી ભવિષ્યવાણીઓ અંતિમ વરસાદના સમયગાળાની જ વાત કરે છે. આ વચનોની અંતિમ વરસાદ સંબંધિત એવી સમજ હોવી જ જોઈએ જે સંદેશ રચવા માટે સમયનો ઉપયોગ ન કરે, અને વચનો વિષે મિલરાઇટોની સમજ સાથે અસહમત પણ ન હોય. આ ત્રણ વચનોમાંના મધ્યવર્તી વચન, (વચન અગિયાર), વિષેનો યોગ્ય મિલરાઇટ અભિપ્રાય એવો છે કે તે દ્વિગુણ સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેનો આરંભ ત્રીસ વર્ષના એક સમયગાળાથી થાય છે, અને ત્યારબાદ 1260 વર્ષ આવે છે. વચન અગિયાર તે ત્રીસ વર્ષના સમયગાળાને ઓળખાવે છે જે રવિવારના કાયદા પહેલાં આવે છે, જે વિનાશ લાવનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુની સ્થાપના દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

દાનિયેલ બારમો અધ્યાય દેવના વચનનો એવો અધ્યાય છે, જે અંતકાળમાં, સમયના અંતે, જ્યારે દાનિયેલના પુસ્તકની એક ભવિષ્યવાણીનો મુદ્દાભંગ થાય છે, ત્યારે થતી દેવપ્રજાની શુદ્ધિકરણ પ્રક્રિયાને રજૂ કરે છે. અગિયારમા વચનમાં આપણે એવી એક ભવિષ્યવાણી શોધીએ છીએ જેને અગ્રગણ્યોએ યોગ્ય રીતે ત્રીસ વર્ષની અવધિ તરીકે સમજેલી હતી, જે ૧૨૬૦ વર્ષની અવધિમાં પ્રવેશે છે. બારમા અધ્યાયમાં, સાતમા, અગિયારમા અને બારમા વચનોની ત્રણેય ભવિષ્યવાણીઓ સમયના અંત સુધી મુદ્દાંકિત રાખવામાં આવી છે. સમયના અંતે આ ત્રણેય ભવિષ્યવાણીઓનો મુદ્દાભંગ થવો જ જોઈએ, કારણ કે દેવનું વચન કદી નિષ્ફળ જતું નથી. એ જ અધ્યાયમાં, માનવીય પરીક્ષણકાળના સમાપ્તિનું બાઇબલમાં સૌથી સ્પષ્ટ પ્રતિનિધિત્વ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે; તેથી બારમો અધ્યાય નિશ્ચિતપણે, અને વધુ વિશેષ રીતે, એક્ઝેન્ટિઝમની શરૂઆત કરતાં એક્ઝેન્ટિઝમના અંતને ઓળખાવે છે.

દાનિયેલ બારમાં આવેલી ત્રણ ભવિષ્યવાણીઓ એ જ શાસ્ત્રીય અંશમાં મુદ્દાંકિત કરવામાં આવી હતી, જ્યાં મુદ્દાંકન અને મુદ્દા-ઉદ્ઘાટન તેની મુખ્ય ભવિષ્યવાણીય વ્યાખ્યા પામે છે. આ ત્રણ ભવિષ્યવાણીઓ એક લાખ યુમાલીસ હજારના ઇતિહાસમાં મુદ્દા-ઉદ્ઘાટિત થાય છે, કારણ કે આલ્ફા અને ઓમેગા હંમેશા કોઈ વસ્તુના આરંભ સાથે તેના અંતનું પણ દૃષ્ટાંત આપે છે. બારમા અધ્યાયના ત્રણ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓમાં જે કંઈ મુદ્દા-ઉદ્ઘાટિત થાય છે, તે દેવના ભવિષ્યવાણીય વચનના અંતિમ મુદ્દા-ઉદ્ઘાટનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ મુદ્દા-ઉદ્ઘાટન પ્રકાશનના પ્રથમ અધ્યાયમાં રજૂ કરવામાં આવ્યું છે, જ્યારે કૃપાકાળના સમાપ્તિ પહેલાં જ ઇસુ ખ્રિસ્તનું પ્રકાશન મુદ્દા-ઉદ્ઘાટિત થાય છે. દાનિયેલ બારની અગિયારમી કલમ અબ્રામ અને પૌલની ત્રીસ વર્ષના સમયગાળાથી શરૂ થયેલી દ્વિવિધ ભવિષ્યવાણીની પ્રથમ રજૂઆતનો સમકક્ષ છે.

દાનિયેલ બારમું અધ્યાયમાં આવેલી ત્રણ ભવિષ્યવાણીઓ પ્રતીકાત્મક સમયગાળાઓ છે, જેઓ અંતિમ અંતકાળે ઉઘાડવામાં આવે છે; અને આ ઉઘાડવું દેવના લોકોની અંતિમ શુદ્ધિ તરફ દોરી જાય છે. તે ત્રણ

ભવિષ્યવાણીઓમાંની પ્રથમ સ્વયં પ્રિસ્ત ત દ્વારા આપવામાં આવે છે, અને જ્યારે તેઓ આ ભવિષ્યવાણી રજૂ કરે છે, ત્યારે તેઓ સૂક્ષ્મ વસ્ત્ર પહેરીને જળ ઉપર ઊભા છે, જેથી ૧૨૬૦ વર્ષ તરીકે દર્શાવવામાં આવેલ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાના અંતને સૂચવે છે, અને તે સમયગાળાના અંતને દેવના લોકોની શક્તિના વિખેરાઈ જવાના અંત તરીકે નિર્ધારિત કરે છે. અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકો એક લાખ યુમાલીસ હજાર છે, અને તેઓ વિખેરાઈ ગયા છે.

માત્ર એટલું જ નથી કે પ્રિસ્ત પાણી પર ઊભા રહીને એક પ્રશ્નનો ઉત્તર આપી રહ્યા છે, પરંતુ તે પ્રશ્નની શરૂઆત “કેટલો સમય?” એવા શબ્દોથી થાય છે. “કેટલો સમય?” એક ભવિષ્યવાણીપ્રતીક છે, અને તે જ પ્રશ્ન ઈસુને ત્યારે પણ પૂછવામાં આવે છે જ્યારે દાનિયેલ આઠના તેરમા પદમાં “કેટલો સમય?” એવો પ્રશ્ન પૂછવામાં આવે છે.

અને એકે શણના વસ્ત્રો પહેરેલા, જે નદીના જળ ઉપર હતો, તે પુરુષને કહ્યું, “આ અદ્ભુત ઘટનાઓના અંત સુધી કેટલો સમય રહેશે?”

અને મેં તે શણના વસ્ત્ર પહેરેલા પુરુષને સાંભળ્યો, જે નદીના જળ ઉપર હતો; જ્યારે તેણે પોતાનો જમણો હાથ અને ડાબો હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચા કરીને સદાકાળ જીવતા તેના નામે શપથ કર્યો કે આ એક સમય, બે સમય અને અડધા સમય માટે રહેશે; અને જ્યારે તે પવિત્ર લોકોની શક્તિ છિન્નભિન્ન કરવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરશે, ત્યારે આ બધી બાબતો પૂર્ણ થશે. દાનિયેલ 12:6, 7.

હિંદુકેલ નદીના દર્શનમાં, સૂક્ષ્મ શણના વસ્ત્ર પહેરેલા મનુષ્ય તરીકે પ્રસ્તુત થયેલા ઈસુને પૂછવામાં આવેલ પ્રશ્ન એવો છે: “આ અદ્ભુત ઘટનાઓનો અંત આવવા સુધી કેટલો સમય રહેશે?” અને ઉલાઈ નદીના દર્શનમાં, પાલ્મોની (એ નિશ્ચિત પવિત્રજન) તરીકે પ્રસ્તુત થયેલા ઈસુને પૂછવામાં આવે છે: “દૈનિક બલિદાન વિષેનું દર્શન, અને ઉજાડ કરી નાખનારા અપરાધ વિષે, જેથી પવિત્રસ્થાન તથા સૈન્ય બંનેને પગ તળે ચરડવામાં આવે, તે કેટલો સમય રહેશે?”

સિસ્ટર વ્હાઇટ જણાવે છે કે શિનારની મહાન નદીઓના કિનારાઓ પાસે દાનિયેલને આપવામાં આવેલા દર્શનો હવે પૂર્ણ થવાની પ્રક્રિયામાં છે, અને બંને નદી-દર્શનોના સંબંધમાં, ઈસુને તે ભવિષ્યવાણીય ‘પ્રશ્ન’ પૂછવામાં આવે છે, જે હંમેશા ‘ઉત્તર’ તરીકે રવિવારના કાયદાને ઉત્પન્ન કરે છે। છતાં, બંને ઉત્તરો ભવિષ્યવાણીય સમયના સંદર્ભમાં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે, જે 1844માં સમાપ્ત થયો। આગેવાનોએ અધ્યાય આઠના પ્રશ્ન અને ઉલાઈ નદીના દર્શનના ઉત્તરનું યોગ્ય રીતે નિર્દેશન કર્યું, અને તેઓએ સમજ્યું કે 1798 એ સમય હતો જ્યારે દેવના લોકોની શક્તિના વિખેરાવનો અંત આવ્યો। પરંતુ 1844 પછી, જ્યારે દેવના ભવિષ્યવાણીય વચનનો ‘સમય-પ્રયોગ’ સમાપ્ત થયો, ત્યારે “કેટલા સમય સુધી?” એવો ભવિષ્યવાણીય પ્રશ્ન આગેવાનોની સમજણને આ રીતે પુનઃપ્રસ્તાવિત કરે છે: ‘2300 દિવસ સુધી; પછી ખૂબ જલદી આવનારા રવિવારના કાયદા સમયે પવિત્રસ્થાન શુદ્ધ કરવામાં આવશે,’ અને દાનિયેલના અંતિમ દર્શનના “બધા” “અદ્ભુતો” સિદ્ધ થશે, જ્યારે પવિત્ર લોકોનો ત્રણ અને અડધા પ્રતીકાત્મક દિવસો સુધીનો વિખેરાવ સમાપ્ત થશે।

દાનિયેલના છેલ્લાં ત્રણ અધ્યાયોની હિંદુકેલ નદીની દર્શન-શ્રેણી અને સાતથી નવ અધ્યાયોની ઉલાઈ નદીની દર્શન-શ્રેણીને સિસ્ટર વ્હાઇટ દ્વારા “શિનારની મહાન નદીઓ” તરીકે ઓળખાવવામાં આવી છે. તમામ ઐતિહાસિક અને બાઇબલવિદ્વાન વિદ્વાનો ઓળખે છે કે શિનાર સાથે સંબંધિત માત્ર બે જ નદીઓ છે, અને તે બંને મહાન નદીઓ છે. તે બે નદીઓ ટાઇગ્રિસ (હિંદુકેલ) અને યૂફ્રેટીસ છે. ઉલાઈ નદી શિનારની યૂફ્રેટીસ નથી; તે શિનારમાં નહીં પરંતુ પર્સિયામાં આવેલી, માનવસર્જિત નાની નહેરૂરૂપ નદી છે. જે દર્શનમાં એક્ઝેન્ટિઝમનો પાયો અને કેન્દ્રીય સ્તંભ સમાયેલ છે, તેમાંની ઉલાઈ નદી શિનારમાં આવેલી નથી; છતાં ભવિષ્યવક્ત્રીએ ઉલાઈને યૂફ્રેટીસ તરીકે ઓળખાવી છે, જે શિનારની મહાન નદીઓમાંની એક છે.

હિંદુકેલનું દર્શન અજગર, પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તાની બાહ્ય ઇતિહાસને રજૂ કરે છે, જે વિશ્વને આમગિડન તરફ દોરી જાય છે; અને ઉલાઇનું દર્શન મનુષ્યની માનવતા સાથે પોતાની દિવ્યતાને સંયોજિત કરવાની ખ્રિસ્તની ક્રિયાને પ્રતિનિધિત્વ આપે છે. ભવિષ્યવાણીપ્રેરિત પ્રેરણા, માનવતા સાથે પોતાની દિવ્યતાને જોડવામાં ખ્રિસ્ત દ્વારા સંપન્ન થતી ક્રિયાની ઓળખ કરવા માટે, યૂફ્રેટીસ નદી સાથે ઉલાઇ નદીને બીજા સાક્ષી તરીકે ઉપયોગમાં લે છે.

ફરાત અને ટાઇગ્રિસ બંને એદનમાં શરૂ થયા હતા અને કરારના ઇતિહાસની સમગ્ર લંબાઈમાં વહે છે. જ્યારે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ તેઓ એડવૈન્ટિઝમના કેન્દ્રીય સ્તંભમાં પ્રવેશે છે, ત્યારે ફરાત માનવ-નિર્મિત ઉલાઇ નહેર સાથે સંયોજિત થાય છે, જેથી દિવ્યતા અને માનવતાના સંયોગનું પ્રતિનિધિત્વ થાય; એવો સંયોગ, જે એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામનારાઓમાં વિશ્વાસના પ્રયોગ દ્વારા સિદ્ધ થાય છે. ઉલાઇ દેવના ભવિષ્યવાણીય વચનની સત્તા ઉપરની એક કસોટીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, કેમ કે તે એલેન વ્હાઇટની તે ઓળખાણને—જેમાં પર્શિયન ઉલાઇ નદીને શિનારની મહાન નદીઓમાંની એક તરીકે ઓળખાવવામાં આવી છે—વિશ્વના નિષ્ણાતોના વિરોધમાં મૂકે છે.

ઉલાઇ નદીનું પ્રતીક માણસના શબ્દ કે દેવના શબ્દ ઉપરની કસોટીને દર્શાવે છે. શું માણસો સાચા છે, કે પછી સિસ્ટર વ્હાઇટ દ્વારા રજૂ કરાયેલા શબ્દો સાચા છે? શું ઉલાઇ નદી પર્શિયામાં આવેલી એકમાત્ર નદીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, કે પછી તે એવી એક ભવિષ્યવાણીાત્મક નદીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે એદનના જળો અને મનુષ્યોના જળો ભળીને બનેલી છે?

મેં ઉઠાવેલી આ દલીલભરી દ્વિધા માટે અનેક વિકલ્પો હોઈ શકે, પરંતુ તમે મારો મુદ્દો સમજી શકો તે માટે હું કેટલાક વિચારો રજૂ કરીશ. શું સાંસારીક ઇતિહાસકારો અને ધર્મશાસ્ત્રીઓ સાચા છે અને સિસ્ટર વ્હાઇટ ખોટી છે? “શિનારની મહાન નદીઓ” ટાઇગ્રીસ અને યૂફ્રેટીસ જ છે—આ બાબતે કોઈ વિવાદ કરતું નથી. તો પછી, જ્યારે સિસ્ટર વ્હાઇટ પર્શિયામાં આવેલી ઉલાઇ નદીને શિનારની એક મહાન નદી તરીકે ઓળખાવે છે, ત્યારે શું તે ખોટી આગાહી કરનારી ઠરે છે? અથવા, શું તે એક સાચી આગાહક છે, જેઓએ એક ભૂલ કરી? કોઈ સાચો આગાહક કેટલી ભૂલો કરી શકે પહેલાં કે તેઓ સીમા લાંઘીને ખોટા આગાહક બની જાય? અથવા, શું ઇતિહાસકારો ખોટા છે? અથવા, શું તે હકીકતમાં સાચી છે? અથવા, શું ઇતિહાસકારો અને સિસ્ટર વ્હાઇટ બંને સાચા છે? મેં આ દ્વિધા એટલા હેતુથી ઉઠાવી છે કે આ દ્વિધાનું સ્પષ્ટીકરણ શણના વસ્ત્રોમાં રહેલા તે પુરુષ વિશેના મુદ્દામાં એક વધારાના બિંદુ તરીકે કાર્ય કરે, જે નદી ઉપર ઊભેલો છે અને જેને હિંદુકેલ તથા ઉલાઇ નદીઓના બંને દર્શનોમાં પૂછવામાં આવે છે, “કેટલો સમય?”

દાનિયેલના આઠમા અધ્યાયમાં, દાનિયેલ પર્શિયામાં આવેલા શૂશનમાં છે, અને શૂશન ઉલાઇ નદી પર આવેલું છે, જે કૃષિ ઉદ્યોગને કારણે સ્વાભાવિક નદી ઉપરાંત માનવસર્જિત જળનાળાઓની એક શ્રેણીને પણ સમાવે છે. ઉલાઇ અંદાજે વધુ એકસો પચાસ માઈલ જેટલું નીચે વહેતાં ટાઇગ્રિસ અને યૂફ્રેટીસ નદીઓના સંગમ સાથે જોડાય છે. એડનમાં ઉદ્ભવેલી ટાઇગ્રિસ અને યૂફ્રેટીસ અંતે એક થાય છે, અને જ્યારે તેઓ એકત્ર થાય છે, ત્યારે પર્શિયાથી આવતી ઉલાઇ નદી પણ એ જ સ્થળે જોડાય છે. જ્યારે ઉલાઇ નદી ટાઇગ્રિસ અને યૂફ્રેટીસના સંગમસ્થાને ટાઇગ્રિસની કાદવપ્રણાલી સાથે મળે છે, ત્યારે ઉલાઇ શિનારની મહાન નદીઓનું નિર્માણ કરતી જળરાશિનો ભાગ બની જાય છે. ઇતિહાસકારો સાચા છે, અને તે જ રીતે, સિસ્ટર વ્હાઇટ પણ સાચી છે.

જ્યારે સિસ્ટર વ્હાઇટ આઠમા અધ્યાયમાં ઉલાઇના દર્શનને ઓળખાવે છે, ત્યારે તેઓ એવી એક નદીને ઓળખાવે છે, જે તેની માનવ-નિર્મિત જળવાહિની પ્રણાલી માટે જાણીતી છે, જે ટાઇગ્રિસ અને યુફ્રેટીસ નદીઓને જોડે છે; આ નદીઓ 2520 વર્ષોના બે સમયગાળાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેઓનો અંત અનુક્રમે 1798 અને 1844માં થયો.

ટાઇગ્રિસ નદી સનું એક પ્રાચીન નામ હિંદુકેલ છે, અને યુક્લેટીસ સાથેના તેના સંબંધમાં ભવિષ્યવાણી પ્રમાણે બંને નદીઓ ખાસ કરીને અશૂર અને બાબેલોન સાથે સંકળાયેલ તરીકે નિર્દિષ્ટ કરવામાં આવી છે; અને તેઓને બે સિંહી તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે, જેઓ દેવની ભેંસોને તાડના આપવા માટે હતા. આ બે ઉજાડ મૂકી દેનારી શક્તિઓએ મૂર્તિપૂજક રોમ અને પાપલ રોમ જેવી બે ઉજાડ મૂકી દેનારી શક્તિઓનું પૂર્વચિત્ર રજૂ કર્યું, જે એક પુરુષ અને એક સ્ત્રીના, અથવા એક ચર્ય અને એક રાજ્યના, પ્રતીકો છે. મૂર્તિપૂજક રોમ રાજ્ય કલાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો પુરુષ હતો, અને પાપલ રોમ ચર્યકલાની અશુદ્ધ સ્ત્રી છે. અશૂર તેમના ભવિષ્યવાણીના સંબંધમાં પુરુષ હતો અને બાબેલોન સ્ત્રી, તેથી ટાઇગ્રિસને પુરુષ અને યુક્લેટીસને સ્ત્રી તરીકે ઓળખાવવામાં આવે છે.

ટાઇગ્રિસ નદી રાજ્યકૌશલ્યની નદી છે, જે 1798 સુધી પહોંચી હતી, અને યુક્લેટીસ ચર્યકૌશલ્યની નદી 1844 સુધી પહોંચી હતી. યુક્લેટીસને 1844 સુધી પહોંચવું આવશ્યક હતું, કારણ કે 1844નો સંદેશ બાબેલ વિષે હતો, (યુક્લેટીસ) જે 1844માં ફરી પડી. જેમ યુક્લેટીસે 1844માં એક જળપ્રપાત ઉત્પન્ન કર્યો, તેમ ઉલાઈ નદી, જે માનવીય કાર્યોના પ્રતીકરૂપે એ સંગમમાં જોડાઈ હતી, તેણે બીજી નદીના જળ સાથે સંયોજન કર્યું. રાજ્યકૌશલ્યની નદી 1798માં બંધ બાંધવામાં આવી, જ્યારે પોપશાહી સત્તામાંથી નાગરિક અધિકાર દૂર કરવામાં આવ્યો. એ જ વર્ષે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ પૃથ્વીના પશુ અને બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના છઠ્ઠા રાજ્ય તરીકે રાજ્ય કરવા લાગે છે. ટાઇગ્રિસ નદી 1798માં બંધ બાંધવામાં આવી, ચોક્કસ એ જ સ્થાને જ્યાં રાજ્ય અંતે સમગ્ર વિશ્વને તે બંધ તોડી નાખવા માટે બલાત્કાર કરશે, જે હવે જગત પર પ્રચંડ પૂર સમાન વહી આવનાર પોપશાહી સત્તામણીના પ્રવાહોને અટકાવી રાખે છે. એ ભીંત, અથવા બંધ, ચર્ય અને રાજ્યના વિભાજનની ભીંત છે.

1844માં, યુક્લેટીસ અને ઉલાઈ બંને 1844ના સંદેશને બાબેલના પતન તરીકે ઓળખાવે છે, અને સાથે સાથે તે જ કાર્ય તરીકે પણ દર્શાવે છે, જે ખ્રિસ્તે 1844માં આરંભ્યું હતું, જ્યારે કરારના દૂત તરીકે તેમણે બાબેલના જળોને અને માનવીય કાર્યોને એવા લોકોથી દૂર કર્યા, જેઓ તેમના પવિત્રસ્થાનમાં પ્રવેશ કરવાના હતા—એવા લોકો, જેઓને પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કરતાં પહેલાં શુદ્ધ કરાવવાની જરૂર હતી. આ લોકોની અંતિમ શુદ્ધિ તે વર્ષાથી સંપન્ન થઈ, જે મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશ હેઠળ વરસી; અને મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશના તે વર્ષાના ટીપાં ટાઇગ્રીસના જળોથી નિસ્સૂત કરવામાં આવ્યા હતા, જેમ મિલરાઈટોએ પાપલ રોમ અને 1798ની ઓળખ કરી હતી, અને જેમ તેમણે બાબેલના પતનની ઓળખ કરી હતી અને બંધ દ્વારા પહેલાં જ સંદેશ દ્વારા શુદ્ધ કરાયા હતા; અથવા તમે એમ કહી શકો—કે તેઓ ઉલાઈ, ટાઇગ્રીસ અને યુક્લેટીસ નદીઓના નિસ્સૂત જળોમાંથી આવેલા વર્ષાથી શુદ્ધ કરાયા હતા, જ્યારે તેમણે દાનિયેલ 8:14નો સંદેશ રજૂ કર્યો, અને પ્રતિકાત્મક પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસના ઉદ્ઘાટન પહેલાં જ મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશને પૂર્ણ કર્યો.

દાનિયેલના બારમા અધ્યાયના સાતમા વચનમાં જ્યારે ખ્રિસ્ત હિંદુકેલના જળો પર ઊભા છે, ત્યારે તેઓ ટાઇગ્રીસના જળો પર ઊભા છે—તે દર્શનમાં રાજ્યકૌશલ્યના જળો પર—જે માનવીય રાજ્યકૌશલ્યના અંતિમ પ્રવાહોને દર્શાવે છે, જે પરીક્ષાકાળના સમાપન તરફ દોરી જાય છે. તેઓ ત્યાં પૂર્વવર્તી વચનના પ્રશ્નનો ઉત્તર આપતા ઊભા છે, જેમ ઉલાઈ નદીના દર્શનમાં સૂક્ષ્મ વસ્ત્રધારી પુરુષ, જે ત્યાં પાલ્મોની, અદ્ભુત સંખ્યાગણનાર છે, પૂર્વવર્તી વચનના પ્રશ્નનો ઉત્તર આપે છે. બંને પ્રસંગોમાં આ સંવાદ સ્વર્ગીય સંવાદ છે, દૂતો અને ખ્રિસ્ત વચ્ચેનો; અને બંને પ્રસંગોમાં પ્રશ્ન છે, “કેટલો સમય?”

જવાબ 2300 દિવસો સુધીનો છે; આઠમા અધ્યાયમાં અને બારમા અધ્યાયમાં તે “એક સમય, બે સમય, અને અડધો સમય” છે. આ જવાબને 2300 વર્ષો અને 1260 વર્ષો તરીકે સમજવામાં આવે છે, પરંતુ 1844માં પરમેશ્વરે ભવિષ્યવાણીના સંદેશમાં સમયના પ્રયોગ પર પ્રતિબંધ મૂક્યો છે, કારણ કે હવે સમય રહ્યો નથી. શણાના વસ્ત્ર પહેરેલા મનુષ્ય પાલ્મોનીનો તેની અંતિમ પેઢી માટેનો જવાબ શું છે? “કેટલો સમય?” એવો પ્રશ્ન ઘણા સાક્ષીઓ પર દર્શાવવામાં આવે છે જેથી તે પ્રશ્નના જવાબ તરીકે રવિવારના કાયદાની

ઓળખ થાય; તો શું પવિત્ર રૂ થાન રવિવારના કાયદા સમયે શુદ્ધ કરવામાં આવે છે, અને શું “આ બધાં આશ્ચર્યકાર્યો” રવિવારના કાયદા સમયે પૂર્ણ થાય છે? રવિવારના કાયદા સમયે પૂર્ણ થનારા “આશ્ચર્યકાર્યો” કયા છે, અને તે “આશ્ચર્યકાર્યો” ક્યાં રે શરૂ થયા?

ત્યારે હું દાનિયેલે જોયું, અને જુઓ, બીજા બે ઊભા હતા—એક નદીના કિનારે આ બાજુ અને બીજો નદીના કિનારે તે બાજુ. અને એકે સૂક્ષ્મ વસ્ત્ર પહેરેલા તે પુરુષને, જે નદીના જળ ઉપર હતો, કહ્યું, “આ અદ્ભુત ઘટનાઓનો અંત આવે ત્યાં સુધી કેટલો સમય રહેશે?”

અને મેં તે મનુષ્યને, જે સૂક્ષ્મ શણના વસ્ત્રોમાં પરિધાન કરેલો હતો અને જે નદીના જળોની ઉપર હતો, સાંભળ્યો; જ્યારે તેણે પોતાનો જમણો હાથ અને ડાબો હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચા કર્યા, અને જે સદાકાળ જીવિત છે તેના નામે શપથ કર્યો કે તે એક સમય, સમયોના સમય અને અડધો સમય સુધી રહેશે; અને જ્યારે તે પવિત્ર લોકોની શક્તિને વિખેરી નાખવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરશે, ત્યારે આ બધી બાબતો પૂર્ણ થશે. દાનિયેલ 12:5-7.

“કેટલો સમય?” નો પ્રતીકાત્મક પ્રશ્ન રવિવારના કાયદાને ચિહ્નિત કરે છે, અને દૂતે એ પૂછ્યું નહોતું કે રવિવારનો કાયદો ક્યારે હતો, પરંતુ અદ્ભુતોનો અંત ક્યારે હતો. “અદ્ભુતો” નો અંત રવિવારના કાયદા પર થાય છે; તેથી રવિવારના કાયદા સુધી લઈ જતાં એ અદ્ભુતો કયા છે? અથવા વધુ ચોક્કસ રીતે કહીએ તો, હિંદુકેવ પાસે આપવામાં આવેલા દર્શનમાં, દસથી બાર અધ્યાયો સુધી જે પ્રતિનિધિત્વ પામે છે તે “અદ્ભુતો” શું છે? જો આપણે નક્કી કરી શકીએ કે “અદ્ભુતો” શું છે, તો કદાચ આપણે શોધી શકીએ કે “અદ્ભુતો” ક્યારે શરૂ થાય છે. દાનિયેલ દસમાં ગબ્રિએલ દર્શન દરમિયાન દાનિયેલ સાથેની પોતાની ક્રિયામાં તેનો હેતુ શું હતો તે વિશેષ રીતે ઓળખાવે છે.

હવે અંતકાળના દિવસોમાં તારા લોકો પર શું વીતી પડશે તે તને સમજાવવા હું આવ્યો છું; કારણ કે આ દર્શન હજી ઘણા દિવસો પછીનું છે. દાનિયેલ 10:14.

ગેબ્રિએલ દેવના લોકોને અંતિમ દિવસોમાં તેમના ઉપર શું આવશે તે સમજાવવા આવ્યો હતો. એ માનવું કે દાનિયેલ બારની ભવિષ્યવાણીઓને મીલરાઇટ્સે યોગ્ય રીતે સમજેલી હતી, પરંતુ એ સ્વીકારનો ઉપયોગ કરીને તે અધ્યાયનો અંતિમ દિવસો સાથેનો લાગુ પડતો અર્થ નકારવો—એ ગેબ્રિએલના જાહેર કરાયેલા હેતુને નિષ્ફળ કરવું છે. ગેબ્રિએલ અધ્યાય અગિયારના પ્રથમ પદથી લઈને અધ્યાય બારના ત્રીજા પદ સુધી ભવિષ્યવાણીય વર્ણન શરૂ કરે છે ત્યારથી, જે ઇતિહાસ દર્શાવવામાં આવ્યો છે તે એ બાબતનાં બાહ્ય ભવિષ્યવાણીય વિગતવાર તત્ત્વો છે કે કેવી રીતે અજગર, પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તા વિશ્વને આમંગિડોન સુધી દોરી જાય છે. અધ્યાયની અંદર એવા અંશો છે જે દેવના લોકો પર થતા પીડનનું વર્ણન કરે છે, પરંતુ અધ્યાય અગિયારનો ઇતિહાસ મુખ્યત્વે એક બાહ્ય પ્રકાશન છે. તેનો અર્થ એ છે કે અધ્યાય દસ અને અધ્યાય બાર દાનિયેલના અંતિમ દર્શનમાં એક અલ્ફા અને એક ઓમેગા રજૂ કરે છે, કારણ કે અધ્યાય અગિયારથી ભિન્ન રીતે તેઓ બંને એક આંતરિક સંદેશનું વર્ણન કરે છે, જે એક લાખ ચુંમાળીસ હજારના મુદ્રાંકનને ઓળખાવે છે. મધ્યનો અધ્યાય માનવજાતનો બળવો છે, જે ઉત્તરનો રાજા, રોમનો પોપ, દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે; અને અલ્ફા અધ્યાય દસ, ઓમેગા અધ્યાય બાર સાથે, અંતિમ દિવસોમાં એક લાખ ચુંમાળીસ હજારના આંતરિક અનુભવને ઓળખાવે છે. આ ત્રણેય અધ્યાયો અનુગ્રહકાળના સમાપન તરફ દોરી જાય છે; અલ્ફા અધ્યાય દેવના ભયથી શરૂ થાય છે, જે ઉપાસકોના બે વર્ગોને અલગ પાડે છે, અને અધ્યાયના અંત સુધીમાં દાનિયેલને શક્તિનું દ્વિગુણીકરણ આપવામાં આવે છે, જેથી પ્રથમ અને બીજા દેવદૂતના સંદેશાઓની ઓળખ થાય છે. અધ્યાય બાર ઓમેગા અધ્યાય છે અને તે ત્રીજા દેવદૂતના ન્યાયના સંદેશને ઓળખાવે છે.

અદ્ય યાય અગિયાર યરુ શાલેમના વિનાશથી માંડીને કૃપાકાળના સમાપન સુધી માનવજાતના તિના બળવાના વિષયનું વર્ણન કરે છે, જે, સિરુ ટર ૮ હાઇટ અનુસાર, વિશ્વના અંતે કૃપાકાળના સમાપનનું એક દૃષ્ટાંત છે.

દાનિયેલ અગિયારની શરૂ આત યરુ શાલેમના વિનાશથી થાય છે, કારણ કે દાનિયેલ તેઓમાંનો એક હતો જેને યરુ શાલેમના ત્રિ ગુણ વિનાશમાં બેબીલોન લઈ જવામાં આં યો હતો; આ વિનાશે ઈ.સ. 70માં એ જ શહેરના વિનાશનું પૂર્વરૂ પ દર્શાં યું, અને પછી ફરી અંતિમ દિવસોમાં, જેમ જગત દ્વારા તેનું પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આં યું છે.

યેરુશાલેમના બે શાબ્દિક વિનાશ, જે વર્ષના એ જ દિવસે, એકબીજાથી છસો પાંસઠ વર્ષના અંતરે, થયા હતા. એ બંને વિનાશ તે શહેરના હતા જ્યાં સંધિનો કરારપેટિયો સ્થિત હોવો જોઈએ હતો. શીલોહે તે જ ભવિષ્યવાણીય લક્ષણો ધારણ કર્યા હતા અને તે એવા શહેરના પ્રથમ વિનાશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યાં ઇશ્વરની હાજરી સ્થિત હતી, અથવા સ્થિત હોવી જોઈએ હતી. જ્યારે સિસ્ટર વ્હાઇટ યેરુશાલેમના વિનાશને અંતિમ દિવસોના વિનાશના પ્રતિક તરીકે ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે તે યેરુશાલેમના વિનાશ વિષે ખ્રિસ્તના ઉપદેશ પર ટિપ્પણી કરી રહી છે.

શિલો, નેબૂપદનેઝર અને ટાઇટસના હાથ હેઠળ યેરુશાલેમનો વિનાશ—આ ત્રણેય સાક્ષીઓ અંતિમ દિવસોના છે, જેમનું પ્રતિનિધિત્વ દેવના શહેરના વિનાશ દ્વારા થાય છે. શિલો પ્રથમ દૂતનો સંદેશ છે, જે દેવનો ભય માનવો શીખવે છે—એવું કંઈ એલીયે કર્યું નહોતું—અને તેને મહિમા આપવો—એવું પણ એલીયે કર્યું નહોતું—કારણ કે તેના ન્યાયનો સમય આવી પહોંચ્યો છે. બીજા દૂતના સંદેશમાં આપણે દ્વિગુણતા જોવા મળીએ છીએ, જેનું પ્રતિનિધિત્વ નેબૂપદનેઝર અને ટાઇટસ દ્વારા થાય છે. અંતિમ દિવસોમાં યેરુશાલેમનો ત્રીજો વિનાશ કૃપાકાળના અંતે થાય છે, જે ન્યાયના અંત સમાન છે.

અધ્યાય અગિયાર ત્રણ દૂતના સંદેશાઓનો બાહ્ય ઇતિહાસ છે. તે અધ્યાય દસમાં દર્શાવાયેલ વિભાજનના દર્શન અને દાનિયેલના દર્શનના બાવીસમા દિવસે બનતા ત્રણ સશક્તિકરણરૂપ સ્પર્શો વચ્ચે આવેલો છે. તેનો અર્થ એ થાય છે કે અધ્યાય બાર પણ અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકો પર જે આવે છે તેની આંતરિક કથા વિષે હશે. તેનો અર્થ એ પણ થાય છે કે અધ્યાય બારમાં રહેલો પ્રકાશ અધ્યાય દસના પ્રકાશ કરતાં બાવીસ ગણો વધુ તેજસ્વી છે.

ઉલાઈના દર્શનમાં, ખ્રિસ્તને પણ પૂછવામાં આવ્યું હતું, “કેટલો સમય?” તેરમી કલમમાં આવેલા આ પ્રશ્ન સુધી પહોંચાડતાં તેની અગાઉનાં બાર કલમો બાઇબલની ભવિષ્યવાણીની શક્તિઓ વિષેના મહત્વપૂર્ણ વિગતોને પ્રતિનિધિત્વ કરતી બાહ્ય ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસની ઓળખ કરાવી રહી હતી. તે બાર કલમો માત્ર સાતમા અધ્યાયમાં રજૂ થયેલા ઇતિહાસનું પુનરાવર્તન કરી રહી હતી અને તેને વધુ વિસ્તૃત કરી રહી હતી. તે કલમોમાં રજૂ કરાયેલ ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસનું પુનરાવર્તન થાય છે અને અગિયારમા અધ્યાયમાં મીડીઓ અને પર્સીઓના સમયથી શરૂ કરીને તેને વધુ વિસ્તૃત કરવામાં આવે છે. આઠમા અધ્યાયનો છેલ્લો અર્ધો ભાગ અને સંપૂર્ણ નવમો અધ્યાય પ્રભુના અંતિમ દિવસોના લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ પ્રભુદ્રષ્ટા દાનિયેલ દ્વારા કરે છે. ઉલાઈ નદીઓના દર્શનમાં જોવા મળતો ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસ—ત્રણ અધ્યાયો સુધી—અને તે અધ્યાયોમાં ગેબ્રિયેલ સાથે દાનિયેલની પરસ્પર ક્રિયા દ્વારા પ્રભુના લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ, આ બંને મળીને દસમા થી બારમા અધ્યાયોની આલ્ફાથી ઓમેગા છે.

કારણ કે હિંદુકેલ ઓમેગા છે અને ઉલાઈ અલ્ફા છે, તેથી બારમા અધ્યાયમાં, જ્યારે અંતકાળ પહોંચે છે, ત્યારે જે પ્રકાશ ઉન્નિર્મિત થાય છે તે દ્વારા પ્રતિનિધિત શક્તિ તે દર્શન કરતાં બાવીસ ગણું વધુ તેજસ્વી છે, જે એન્જેલિકમનો કેન્દ્રીય સ્તંભ અને પાયો છે. આ પરિસ્થિતિ એવી હોવાથી, દાનિયેલના અંતિમ દર્શનનો પ્રકાશ અંત્યકાળમાં ઇશ્વરના લોકો સાથે સંબંધિત પ્રકાશ તરીકે સીધો ઓળખાય છે. જ્યારે દેવદૂત સુક્ષ્મ વસ્ત્ર પહેરેલા મનુષ્યને પૂછે છે, “કેટલો સમય?” આ અદ્ભુતોના અંત સુધી, ત્યારે તે અદ્ભુતો તેઓ જ છે, જે અબ્રામના કરારના ઇતિહાસમાં અબ્રામને તારાઓ તરફ જોવા માટેની આજ્ઞાના પ્રતિધ્વનિ સાથે, સદાકાળ સુધી તારાઓની જેમ તેજસ્વી થાય છે. દાનિયેલ બારમાં આવેલા અદ્ભુતો માનવોના એક લાખ યુંમાલીસ હજારના ધ્વજચિહ્નમાં પરિવર્તન છે.

અગાઉના એક મુદ્દામાં અમે ઓળખ્યું હતું કે દાનિયેલ બારના અગિયારમા પદમાં એક એવો ભવિષ્યવાણીકાળ ઓળખાવવામાં આવ્યો છે, જે બે અવધિઓથી બનેલો છે, જેમાંથી પ્રથમ ત્રીસ વર્ષનો છે. અગિયારમા પદ પર યોગ્ય ભાર મૂકવા માટે હું સાતમા પદ તરફ ગયો; જેથી છેલ્લાં દિવસોમાં ખ્રિસ્ત પોતાના લોકમંડળમાં જે અદ્ભુત કાર્યો સિદ્ધ કરે છે, તેમાં તેમની સીધી સંકળાયેલતા દર્શાવી શકાય.

અગિયારમી કલમ તરફ પાછા ફરતાં હું તમને યાદ અપાવું છું કે બારમા અધ્યાયને ગેબ્રિએલે સીધે જ “અંતિમ દિવસો” કહીને ઓળખાવ્યો છે. એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના દિવસોમાં, તે દિવસોમાં જેમાં તેઓ મુદ્રાંકિત થાય છે અને દેવ સાથે કરારમાં પ્રવેશે છે; દાનિયેલના ગ્રંથ અનુસાર, એક એવો સંદેશ હશે જેનું મુદ્ર ઉઘાડવામાં આવશે અને જે ફૂલીને એક પ્રબળ પોકારમાં પરિવર્તિત થશે. તે સંદેશ બારમા અધ્યાયમાં ત્રણ ભિન્ન પ્રબોધકીય સમયગાળાઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જેમની વ્યાખ્યા મીલરાઈટ્સ દ્વારા પહેલેથી જ કરવામાં આવી હતી, અને ત્યારબાદ ભવિષ્યવાણીના આત્મા દ્વારા સમર્થિત કરવામાં આવી હતી. તે ત્રણ સમયગાળાઓ સમયનું પ્રતિનિધિત્વ કરતાં નથી, કારણ કે બારમા અધ્યાયમાં એ જ દૂત જેણે પોતાના બન્ને હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચા કર્યા હતા, તેણે પ્રકાશિતવાક્ય દસમો અધ્યાયમાં એક હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચો કર્યો હતો, અને શપથ ખાધો હતો કે હવે પછી સમય રહેશે નહીં. 1844ની તે ઘોષણા એ અર્થ દર્શાવે છે કે દાનિયેલ બારમાના ત્રણ પ્રબોધકીય સમયગાળાઓ પ્રતીકાત્મક અવધિઓ છે, જેઓ સમયનું પ્રતિનિધિત્વ કરવા માટે અભિપ્રેત નથી.

આથી, જ્યારે દાનિયેલ બારમું અધ્યાયમાં મધ્યસ્થ પ્રતીકાત્મક ભવિષ્યવાણીનો સમયગાળો દ્વિગુણો સમયગાળો છે, જે તે જ અધ્યાયમાં ત્રીસ વર્ષથી શરૂ થાય છે જેમાં મીખાએલ ઊભો થાય છે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ત્રીસ વર્ષથી શરૂ થતો એ દ્વિગુણો સમયગાળો અબ્રામની અલ્ફા ભવિષ્યવાણીની પરિપૂર્ણ પરિપૂર્ણતા છે. પસંદ કરાયેલા લોકોના સંદર્ભમાં કરારના ઇતિહાસનો આરંભ કરાવતી સમય-ભવિષ્યવાણીની ઓમેગા, એ જ અધ્યાયમાં પોતાની સંપૂર્ણ પરિપૂર્ણતા સુધી પહોંચે છે, જે અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકો પર શું આવશે તે વિષે દાનિયેલની સાક્ષીનો પરાકાષ્ટાબિંદુ છે.

અંતકાળે દાનિયેલનું પુસ્તક અનમુદ્રિત થાય છે, અને ઉત્પન્ન થયેલો પ્રકાશ દેવના લોકોને મુદ્રિત કરે છે. અંતકાળે દાનિયેલનું પુસ્તક અનમુદ્રિત થાય છે, અને ઉત્પન્ન થયેલો પ્રકાશ દાનિયેલના અંતિમ અધ્યાયમાં આવેલી ત્રણ ભવિષ્યવાણીય સમયઅવધિઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. તે અધ્યાય હિંદેકેલ દર્શન રચતા ત્રણ અધ્યાયોમાં ઓમેગા છે, અને હિંદેકેલ દર્શન દાનિયેલની નદીનાં દર્શનોના આલ્ફાને પ્રતિનિધિત્વ કરતા ત્રણ અધ્યાયોના સંબંધમાં ઓમેગા છે. એદેનમાં શરૂ થયેલી નદીઓ અંતે દાનિયેલ સુધી આવી પહોંચી, અને ત્યારબાદ દેવના ભવિષ્યવાણીય વચને તેમને પ્રથમ અને દ્વિતીય દૂતના મિલરાઈટ આંદોલન સુધી લાવી પહોંચાડ્યા, જે ત્રણ દૂતોના બે આંદોલનોમાં આલ્ફા આંદોલન છે. અગિયારમી કલમના ૧૨૯૦ વર્ષો અબ્રામ અને પૌલની ૪૩૦ વર્ષની ભવિષ્યવાણીના સંબંધમાં ઓમેગા છે.

દાનિયેલ બાર અને અબ્રામની ભવિષ્યવાણી સાથે તેની કડી વિષે આગળ વધીએ તે પહેલાં, પૌલ કોણ હતો તે યાદ રાખવું યોગ્ય છે. પૌલ માત્ર જાતિજનાઓ માટેનો પ્રેરિત જ નહોતો, પરંતુ એટલું જ મહત્વનું એ પણ છે કે તેણે પોતાનો સંદેશ દેવના ભવિષ્યવાણીના વચન દ્વારા રજૂ કર્યો. તેનાથી પણ વધુ મહત્વનું એ છે કે પૌલ વ્યવસ્થાકાળ સંબંધિત ભવિષ્યવક્તા હતો. વ્યવસ્થાકાળ સંબંધિત ભવિષ્યવક્તા એવો ભવિષ્યવક્તા છે જેને દેવ એક વ્યવસ્થાકાળમાંથી બીજા વ્યવસ્થાકાળમાં પોતાના લોકોને દિશા આપવા માટે ઉભો કરે છે—મૂસાની જેમ, વેદી-ઉપાસનામાંથી પવિત્રસ્થાનની ઉપાસના તરફ; યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનારની જેમ, પૃથ્વી પરના પવિત્રસ્થાનમાંથી સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાન તરફ. પૌલે શાબ્દિકમાંથી આધ્યાત્મિક તરફના પ્રયોગના વધુ માહિતી અને નિયમો અન્ય બધા બાઇબલના લેખકોને મળીને જેટલા થાય છે તેનાથી ઘણાં વધુ પ્રમાણમાં નોંધ્યા! દેવના વચનબંધ લોકોના સંદર્ભમાં, શાબ્દિકમાંથી આધ્યાત્મિક તરફના પરિવર્તનને સમજાવવા માટે તેને ઉભો કરવામાં આવ્યો હતો.

અબ્રાહામના પસંદ કરાયેલા લોકોની કરાર-પ્રતિજ્ઞા આંતરિક અને તે પસંદ કરાયેલા લોકો શાબ્દિક અવસ્થામાંથી આત્મિક અવસ્થામાં પરિવર્તિત થયા તે વચ્ચે પૌલ જોડતી કડી છે. જો તમે કરારના ઇતિહાસમાં પૌલ કોણ હતો તેની ભૂમિકામાં સ્થિત થઈ જાવો, તો કદાચ તમે જોઈ નહીં શકો કે કેટલું દિવ્ય ચીજો તે યોગ્ય છે કે ઈશ્વરના કરારલોકોની પ્રથમ-વારની ભવિષ્યવાણી દ્વારા ગુણી સમય-ભવિષ્યવાણી છે, જે 30 વર્ષના સમયગાળાથી શરૂ થાય છે. એક ભવિષ્યવાણી પસંદ કરાયેલા લોકોના પિતાએ સ્થાપિત કરી હતી, અને જ્યારે તેઓ આત્મિક પસંદ કરાયેલા લોકોમાં પરિવર્તિત થયા, ત્યારે તે પરિવર્તનને ઓળખાવવા અને સમજાવવા માટે એક વચ્ચેના થાકીય પ્રબોધક ઊભો કરવામાં આવ્યો, તેમજ જૂના કરારના પ્રથમ સાક્ષી સાથે સુસંગત નવા કરારના બીજા સાક્ષી દ્વારા અબ્રાહામની સમય-ભવિષ્યવાણીને પ્રમાણિત કરવા માટે પણ. આરંભે અબ્રાહામ, પછી અંતે પૌલ—આ બંને ઉત્તરકાલના 1290ના મહત્વ વનું પ્રતિરૂપ દર્શાવે છે.

આપણે આગળના લેખમાં ચાલુ રાખીશું.

“ઝબરિયાના યહોશુઆ અને દેવદૂત વિષયક દર્શનનો દેવના લોકોના મહા પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસે સમાપન દૃશ્યોમાં થનાર અનુભવ સાથે વિશેષ શક્તિપૂર્વક સંબંધ છે. તે સમયે અવશેષ કલીશિયા મહાન પરીક્ષા અને ક્લેશમાં લાવવામાં આવશે. જે લોકો દેવની આજ્ઞાઓ અને ઇસુના વિશ્વાસને પાળે છે તેઓ અજગર અને તેના દળોના ક્રોધનો અનુભવ કરશે. શૈતાન વિશ્વને પોતાના પ્રજાજનો તરીકે ગણે છે; તેણે પોતાને ખ્રિસ્તી કહેનારા અનેક લોકો ઉપર પણ કાબૂ મેળવી લીધો છે. પરંતુ અહીં એક નાનું જૂથ છે, જે તેની સર્વોચ્ચતાનો પ્રતિકાર કરી રહ્યું છે. જો તે તેમને પૃથ્વી પરથી નાબૂદ કરી શકે, તો તેનો વિજય સંપૂર્ણ થઈ જાય. જેમ તેણે ઇઝરાયેલનો નાશ કરવા માટે અન્યજાતિ રાષ્ટ્રોને પ્રેરિત કર્યા હતા, તેમ નજીકના ભવિષ્યમાં તે પૃથ્વીની દુષ્ટ શક્તિઓને દેવના લોકોનો નાશ કરવા ઉશ્કેરશે. મનુષ્યોને દેવી કાનૂનના ઉલ્લંઘનરૂપ માનવીય આદેશોને આધીનતા અર્પવા ફરજ પાડવામાં આવશે.”

“જે લોકો ઈશ્વર પ્રત્યે સાચા રહેશે તેઓને ધમકાવવામાં આવશે, તેમની નિંદા કરવામાં આવશે, તેઓને બહિષ્કૃત કરવામાં આવશે. તેઓ ‘માતાપિતા, ભાઈઓ, સગાંવહાલાં અને મિત્રોના દ્વારા પણ દગો ખાશે,’ મૃત્યુ સુધી પણ. લૂક 21:16. તેમની એકમાત્ર આશા ઈશ્વરની દયામાં છે; તેમની એકમાત્ર બચાવ પ્રાર્થના જ હશે. જેમ યહોશુઆએ દેવદૂત સમક્ષ વિનંતી કરી હતી, તેમ અવશેષ કલીશિયા, હૃદયભંગતા અને અડગ વિશ્વાસ સાથે, પોતાના વકીલ ઇસુ દ્વારા ક્ષમા અને મુક્તિ માટે વિનંતી કરશે. તેઓ પોતાના જીવનની પાપમયતા વિષે સંપૂર્ણ રીતે સચેત છે, તેઓ પોતાની દુર્બળતા અને અયોગ્યતા જુએ છે; અને તેઓ નિરાશામાં પડી જવા તૈયાર છે.”

“પ્રલોભક તેઓની સામે આરોપ મૂકવા ઊભો રહે છે, જેમ તે યહોશુઆનો વિરોધ કરવા ઊભો રહ્યો હતો. તે તેમના મેલા વસ્ત્રો, તેમના ખામીયુક્ત ચરિત્રો તરફ સંકેત કરે છે. તે તેમની નિર્બળતા અને મૂર્ખતા, તેમની કૃતઘ્નતાનાં પાપો, તેમની ખ્રિસ્તસમાનતાના અભાવને રજૂ કરે છે, જેણે તેમના ઉદ્ધારકનો અપમાન કર્યો છે. તે તેમને આ વિચારથી ભયભીત કરવાનો પ્રયાસ કરે છે કે તેમની સ્થિતિ નિરાશાજનક છે, કે તેમની અશુદ્ધિનો કલંક કદી ધોઈ શકાશે નહીં. તે એવી આશા રાખે છે કે તેમની શ્રદ્ધાનો એવો નાશ કરે કે તેઓ તેની પ્રલોભનોને વશ થઈ જાય, અને ઈશ્વર પ્રત્યેની પોતાની વફાદારીમાંથી ફરી જાય.”

“શેતાનને તે પાપોનું ચોક્કસ જ્ઞાન છે, જેઓ કરવા માટે તેણે ઈશ્વરના લોકોને પ્રલોભિત કર્યા છે; અને તે તેમના વિરુદ્ધ પોતાના આરોપોને દૃઢતાપૂર્વક રજૂ કરે છે, એમ જાહેર કરતાં કે તેમના પાપોના કારણે તેઓએ દેવી સંરક્ષણ ગુમાવ્યું છે, અને દાવો કરતાં કે તેમને નાશ કરવાનો તેને અધિકાર છે. તે જાહેર કરે છે કે તેઓ પણ, તેની જેમ જ, ઈશ્વરની કૃપાથી બહિષ્કૃત થવા યોગ્ય છે. ‘શું આ જ,’ તે કહે છે, ‘એ લોકો છે, જેમને સ્વર્ગમાં મારું સ્થાન લેવા છે, અને તે દૂતોનું સ્થાન, જેઓ મારી સાથે જોડાયા હતા? તેઓ ઈશ્વરની વચ્ચેના પાલન કરવાનો દાવો કરે છે; પરંતુ શું તેમણે તેની આજ્ઞાઓનું પાલન કર્યું છે? શું તેઓ ઈશ્વર પ્રત્યેની કરતાં સ્વપ્રેમી વધુ રહ્યા નથી? શું તેમણે તેમની પોતાની હિતસાધનાને તેની સેવાને

કરતાં ઉપર રાખી નથી? શું તેમણે સંસારની વસ્તુઓને પ્રેમ કર્યો નથી? તેમના જીવન પર છાપ મૂકી ગયેલાં પાપોને જુઓ. તેમના સ્વર્થ પણાને, તેમની દુર્ભાવનાને, તેમના પરસ્પર દ્રેષને નિહાળો. શું ઈશ્વર મને અને મારા દૂતોને પોતાની ઉપસ્થિતિમાંથી હાંકી કાઢશે, અને છતાં તેઓને, જેઓ એ જ પાપોમાં દોષી રહ્યા છે, પ્રતિફળ આપશે? હે પ્રભુ, ન્યાયમાં તું આ કરી શકતો નથી. ન્યાય માંગે છે કે તેમની વિરુદ્ધ દંડવિધી ઉચિત રીતે ચલાવવામાં આવે.”

“પરંતુ ખ્રિસ્તના અનુયાયીઓએ પાપ કર્યું હોવા છતાં, તેઓએ પોતાને શૈતાની શક્તિઓના નિયંત્રણ હેઠળ સોંપી દીધા નથી. તેઓએ પોતાના પાપોનો પશ્ચાત્તાપ કર્યો છે અને નમ્રતા તથા હૃદયવિદારી પસ્તાવાથી પ્રભુને શોધ્યા છે, અને દૈવી વકીલ તેમની તરફેણમાં વિનંતી કરે છે. જેને તેમની કૃતજ્ઞતાથી સૌથી વધુ દુર્વ્યવહાર સહન કરવો પડ્યો છે, જે તેમના પાપને તથા તેમના પશ્ચાત્તાપને પણ જાણે છે, તે જાહેર કરે છે: ‘હે શૈતાન, પ્રભુ તને ઠપકો આપે. મેં આ આત્માઓ માટે મારું જીવન આપ્યું છે. તેઓ મારા હાથની હથેળીઓ પર કોતરાયેલા છે. તેમના સ્વભાવમાં અપૂર્ણતાઓ હોઈ શકે; તેઓ પોતાના પ્રયત્નોમાં નિષ્ફળ ગયા હોઈ શકે; પરંતુ તેઓએ પશ્ચાત્તાપ કર્યો છે, અને મેં તેમને ક્ષમા કરી છે તથા સ્વીકાર્યા છે.”

“શૈતાનના આક્રમણો પ્રબળ છે, તેની ભ્રમનાઓ સૂક્ષ્મ છે; પરંતુ પ્રભુની દૃષ્ટિ પોતાના લોકો પર છે. તેમની પીડા મહાન છે, ભટ્ટીની જ્વાળાઓ તેમને ગળી જવા તત્પર જણાય છે; પરંતુ ઈસુ તેમને આગમાં કસોટી પામેલા સોનાની જેમ બહાર લાવશે. તેમની સાંસારિકતા દૂર કરવામાં આવશે, જેથી તેમના દ્વારા ખ્રિસ્તનું પ્રતિબિંબ સંપૂર્ણ રીતે પ્રગટ થઈ શકે.

“કેટલાક સમયે એવું લાગે કે પ્રભુએ પોતાની કલીસિયાને ઘેરતા જોખમો અને તેના શત્રુઓ દ્વારા તેની પર કરવામાં આવેલી હાનિને ભૂલી ગયા હોય. પરંતુ ઈશ્વરે ભૂલ્યું નથી. આ જગતમાં ઈશ્વરના હૃદયને તેની કલીસિયા જેટલું પ્રિય બીજું કંઈ નથી. દુન્યવી નીતિ તેના દાખલાને ભ્રષ્ટ કરે, એવી તેની ઇચ્છા નથી. તે પોતાના લોકોને શૈતાનની પરીક્ષાઓ દ્વારા પરાજિત થવા માટે છોડતો નથી. જે લોકો તેની ખોટી રજૂઆત કરે છે તેઓને તે દંડ આપશે, પરંતુ જે બધા નિષ્ઠાપૂર્વક પશ્ચાત્તાપ કરે છે તેમના પર તે કૃપાળુ રહેશે. જે લોકો ખ્રિસ્તી ચરિત્રના વિકાસ માટે બળ મેળવવા તેને પોકારે છે, તેઓને તે જરૂરી સહાય સર્વ આપશે.”

“અંતકાળમાં દેવના લોકો દેશમાં થતી ઘૃણાસ્પદ બાબતોને કારણે નિશ્વાસ છોડશે અને રડશે. તેઓ આંસુઓ સાથે દુષ્ટોને દેવના કાયદાને ત્રાંપીને ચાલવાના તેમના જોખમ વિષે ચેતવણી આપશે, અને અવર્ણનીય શોક સાથે તેઓ પશ્ચાત્તાપમાં પ્રભુ સમક્ષ પોતાને નમ્ર બનાવશે. દુષ્ટો તેમના શોકનો ઉપહાસ કરશે અને તેમની ગૌરવસભર વિનંતિઓનું ઉપહાસ કરશે. પરંતુ દેવના લોકોની વ્યથા અને દૈન્ય એ અચૂક પુરાવો છે કે તેઓ પાપના પરિણામે ગુમાવેલી શક્તિ અને ચરિત્રની મહત્તા ફરી પ્રાપ્ત કરી રહ્યા છે. તેનું કારણ એ છે કે તેઓ ખ્રિસ્તની વધુ નજીક આવી રહ્યા છે, અને તેમની આંખો તેમની પરિપૂર્ણ પવિત્રતા પર સ્થિર છે, તેથી તેઓ પાપની અતિશય પાપમયતા એટલી સ્પષ્ટ રીતે ઓળખે છે. મુદ્દતા અને નમ્રતા સફળતા અને વિજયની શરતો છે. જે કોસના પાદે નમે છે, તેમની રાહે મહિમાનો મુકડો જોયે છે.”

ઈશ્વરના વિશ્વાસુ, પ્રાર્થનાશીલ જન જાણે કે તેમના સાથે તેમની અંદર બંધ કરવામાં આવ્યા હોય. તેઓ પોતે જ જાણતા નથી કે તેઓ કેટલા સુરક્ષિત રીતે રક્ષિત છે. શૈતાનથી પ્રેરિત થઈને, આ જગતના શાસકો તેમને નાશ કરવા પ્રયત્નશીલ છે; પરંતુ જો દોશાનમાં એલિશાના સેવકની આંખો જેમ ઉઘાડી દેવાઈ હતી તેમ ઈશ્વરના સંતાનોની આંખો ઉઘાડી દેવાય, તો તેઓ ઈશ્વરના દૂતોએ તેમની આસપાસ છાવણી ગાંઠેલી જોશે, જે અંધકારની સેનાઓને રોકીને રાખી રહ્યા છે.

“જેમ દેવના લોકો તેમની આત્મિકતાને તેમના સમક્ષ દમન કરે છે અને હૃદયની શુદ્ધતા માટે વિનવતા રહે છે, તેમ આ આજ્ઞા આપવામાં આવે છે, ‘મેલા વસ્ત્રો દૂર કરો,’ અને આ ઉત્સાહજનક વચનો

ઉર ચારવામાં આવે છે, ‘જો, મેં તારો અપરાધ તારી પાસેથી દૂર કરી દીધો છે, અને હું તને બદલવાના વસ્ત્ર પહેરાવીશ.’ ઝખર્યા ૩:૪. ખ્રિસ્ત તની ધાર્મિકતાનો નિષ્કળંક ઝભ્ ભો દેવના પરીક્ષિત, પ્ર લોભિત, વિશ્વ ાસુ સંતાનો પર પહેરાવવામાં આવે છે. તુર છ ગણાયેલો અવશેષ મહિમામય વસ્ત્ર પેથી અલંકૃત થાય છે, જેથી તે વિશ્વ ની ભ્રષ્ટ તાઓથી ફરી કદી અપવિત્ર ન થાય. તેમના નામો મેષશિશુના જીવનના પુરુષ તકમાં યથાવત્ રાખવામાં આવે છે, સર્વ યુગોના વિશ્વ ાસુઓમાં નોંધાયેલા. તેમણે ભ્રમકર્તાની કૂટયાલોનો પ્રતિરોધ કર્યો છે; અજગરની ગર્જના દ્વારા તેઓ તેમની વિશ્વ ાસુતામાંથી વિમુખ કરવામાં આવ્યા નથી. હવે તેઓ સદાકાળ માટે પ્ર લોભકની યુક્તિ ઓથી સુરક્ષિત છે. તેમના પાપો પાપના પ્રણેતા પર સ્થાનાંતરિત કરવામાં આવે છે. તેમના માથા પર ‘સુંદર મુકડો’ મૂકવામાં આવે છે.”

“જ્યારે શૈતાન પોતાની આરોપણાઓ આગળ ધપાવી રહ્યો હતો, ત્યારે પવિત્ર દૂત, અદૃશ્ય રહીને, આવાગમન કરતા હતા અને વિશ્વાસુઓ પર જીવતા દેવની મુદ્રા મૂકી રહ્યા હતા. આ તેઓ છે, જે મેષશિશુ સાથે સિયોન પર્વત પર ઊભા છે, અને જેમના કપાળ પર પિતાનું નામ લખાયેલું છે. તેઓ સિંહાસન સમક્ષ તે નવું ગીત ગાય છે, તે ગીત જેને પૃથ્વીમાંથી મુક્ત કરાયેલ એક લાખ યુમાલીસ હજાર સિવાય કોઈ મનુષ્ય શીખી શકતો નથી. ‘આ તેઓ છે, જે મેષશિશુ જ્યાં જ્યાં જાય છે ત્યાં ત્યાં તેની પાછળ ચાલે છે. આ મનુષ્યોમાંથી મુક્ત કરાયેલા છે, દેવ અને મેષશિશુ માટે પ્રથમ ફળરૂપે. અને તેમના મોઢામાં કોઈ કપટ જોવા મળ્યો નહોતો; કેમ કે તેઓ દેવના સિંહાસન સમક્ષ નિર્દોષ છે.’ પ્રકાશિત વાક્ય 14:4, 5.”

“હવે દેવદૂતના આ વચનોની સંપૂર્ણ પરિપૂર્ણતા પ્રાપ્ત થઈ છે: ‘હવે સાંભળ, હે મહાયાજક યહોશુઆ, તું અને તારાં તે સહયોગીઓ, જે તારાં સમક્ષ બેઠા છે; કારણ કે તેઓ આશ્ચર્યરૂપ પુરુષો છે; કેમ કે, જો, હું મારા સેવક શાખાને પ્રગટ કરીશ.’ ઝખર્યા ૩:૮. ખ્રિસ્ત પોતાના લોકોના ઉદ્ધારક અને મુક્તિદાતા તરીકે પ્રગટ થાય છે. હવે ખરેખર અવશેષ લોકો ‘આશ્ચર્યરૂપ પુરુષો’ છે, કારણ કે તેમની યાત્રાકાળના આંસુઓ અને અપમાન હવે દેવ અને મેષશિશુની ઉપસ્થિતિમાં આનંદ અને માનમાં રૂપાંતર પામે છે. ‘તે દિવસે યહોવાની શાખા સુંદર અને મહિમાવંત થશે, અને ધરતીનું ફળ ઇઝરાયેલના બચી ગયેલા લોકો માટે ઉત્તમ અને શોભાયમાન થશે. અને એવું થશે કે જે સિયોનમાં બાકી રહેશે, અને જે યરુશાલેમમાં અવશેષ રહેશે, તેને પવિત્ર કહેવાશે, અર્થાત્ યરુશાલેમમાં જીવતા લોકોમાં લખાયેલ દરેકને.’ યશાયા 4:2, 3.” પ્રોફેટ્સ એન્ડ કિંગ્સ, 587-592.